

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 104/03-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. septembra 2003 v senáte zloženom z predsedu Jána Klučku a zo sudcov Alexandra Bröstla a Ľudmily Gajdošíkovej v konaní o sťažnosti Ing. I. S., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., K., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 354/99 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. I. S. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 354/99 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 354/99 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. I. S. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 30 000,-- Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť trovy konania Ing. I. S. vo výške 8 800,-- Sk (slovom osemtisíc osemsto korún) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. Č., K., do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. apríla 2003 doručené podanie Ing. I. S. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., K., označené ako «Sťažnosť... Proti porušovaniu práva na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom...“». Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní sp. zn. 36 Cb 354/99 pred Okresným súdom Košice II, pričom uviedol, že:

„Sťažovateľ je fyzická osoba – podnikateľ a podniká na základe živnostenského listu vydaného Obvodným úradom Košice IV., č. j.: Žo 2516/1992 zo dňa 09. 11. 1992.

Dňa 02. 12. 1997 podal na Okresný súd Košice II žalobný návrh vo veci Ing. I. S. proti I. Ing. J. T. – technická a sprostredkovateľská kancelária, K., II. Obec Čerhov o zaplatenie 169.500,- Sk s prísl. ...

Vec bola na Okresnom súde Košice II evidovaná pod č. k.: I Rob 2833/97 a toho času je vedená pod č. k.: 36 Cb 354/99.

Vo veci bol dňa 06. 07. 1997 (správne malo byť uvedené 28. 1. 1998) vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal odporca v II. rade odpor.

V zmysle žiadosti sťažovateľa som ako jeho právny zástupca vo veci listom zo dňa 27. 10. 1998 upozornil Okresný súd Košice II na nečinnosť vo veci. ...

Z dôvodu, že i napriek vyššie uvedenému listu Okresný súd Košice II vo veci ďalej nekonal, listom zo dňa 19. 01. 1999 som sa ako právny zástupca sťažovateľa domáhal zabezpečenia rýchlej a účinnej ochrany práv môjho mandanta – sťažovateľa.

Opätovne listom zo dňa 19. 04. 1999 som ako právny zástupca sťažovateľa upozornil Okresný súd Košice II na skutočnosť, že od podania žalobného návrhu vo veci uplynulo vyše 18 mesiacov a vec nie je uzavretá. ...

Dňa 6. 10. 1999 som ako právny zástupca sťažovateľa podal priamo predsedovi Okresného súdu Košice II sťažnosť, v ktorej som opätovne žiadal o zabezpečenie rýchlej a účinnej ochrany práv môjho mandanta – sťažovateľa.

Listom zo dňa 18. 11. 1999 sp. z. 2384/99 Okresný súd Košice II konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná. ...

Žiadosťou zo dňa 24. 03. 2000 sa sťažovateľ opätovne domáhal vytýčenia pojednávania vo veci. ...

Dňa 24. 03. 2003 (správne malo byť uvedené 24. 1. 2003) sťažovateľ podal ďalšiu sťažnosť na prieťahy v konaní a Okresný súd Košice II listom zo dňa 18. 02. 2003 uznal sťažnosť sťažovateľa za dôvodnú. ...

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným pojednávaním na štátnom orgáne sa právna neistota neodstránila. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota.

Vzhľadom na uvedené tvrdím, že Okresný súd Košice II už mohol uvedenú vec rozhodnúť v rozumnej lehote, lebo od podania návrhu už uplynulo 64 mesiacov, t. j. 5 rokov a 4 mesiace.

Vzhľadom na prieťahy v konaní sa sťažovateľ dostal do nepriaznivej finančnej situácie (nemožnosť vystavenia koncových faktúr, nemožnosť zaplata DPH, nemožnosť uhrádzania svojich záväzkov), čo malo za dôsledok stratu časti svojich obchodných partnerov.

Všetky tieto problémy vyústili do druhotnej platobnej neschopnosti sťažovateľa a spôsobili mu problémy v podnikaní a rodine. Následkom nepriaznivej finančnej situácie

bol sťažovateľ nútený odpredať časť svojich pohľadávok voči Železniciam SR, aby mohol ďalej podnikáť. ...

Vzhľadom k uvedenému žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky, aby priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie podľa čl. 127 Ústavy SR, nakoľko ochrana uvedeného práva nebola rýchla a účinná v súlade s § 6 O. s. p. Finančné zadosťučinenie žiadam od r. 1997 do r. 2003 vo výške 60.000,- Sk.

Zároveň žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky, aby priznal odmenu právneho zastúpenia podľa § 13 ods. 8 vyhl. č. 163/2002 Z. z. vo výške 5.156,- Sk za dva úkony právnej pomoci (prevzatie veci a písomné podanie na súd vo veci samej, a to 2.450 Sk x 2 = 4.900 Sk, rež. paušál 128 x 2 = 256 Sk, spolu: 5.156 Sk)“

Z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd v jeho veci nálezom rozhodol takto:

„Základné právo sťažovateľa Ing. I. S. na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prietáhov upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II, č. k.: 36 Cb 354/99 porušené bolo.

Zakazuje Okresnému súdu Košice II vo veci – č. k.: 36 Cb 354/99 pokračovať v porušovaní základných práv Ing. I. S.

Prikazuje sa, aby Okresný súd Košice II vo veci č. k.: 36 Cb 354/99 konal bez zbytočných prietáhov.

Súd priznáva sťažovateľovi podľa článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky finančné zadosťučinenie vo výške 60.000,- Sk, ktorú sumu je povinný Okresný súd Košice II zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia.

Súd priznáva právnemu zástupcovi sťažovateľa JUDr. J. Č. advokátovi titulom trov právneho zastupovania sumu 5.156,- Sk.“

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a pretože nezistil žiadne dôvody na jej odmietnutie, 28. mája 2003 ju prijal na ďalšie konanie.

V súlade s § 29 ods. 6 zákona o ústavnom súde sa k prijatej sťažnosti 23. júna 2003 písomne vyjadril predseda Okresného súdu Košice II (Spr. 714/03), pričom uviedol:

„Dňa 2. 12. 1997 podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Okresný súd Košice II žalobu proti žalovaným v 1. rade Ing. J. T. – technická a sprostredkovateľská kancelária so sídlom v K. a v 2. rade Obci Čerhov o zaplatenie 169.500,- Sk s prísl. Žaloba bola zapísaná pod sp. zn. 1 Rob 2833/97.

Dňa 29. 12. 1997 súd vyzval žalobcu na splnenie poplatkovej povinnosti a na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 6.780,- Sk. Žalobca poplatok zaplatil na účet súdu dňa 14. 1. 1998. Dňa 28. 1. 1998 súd vydal platobný rozkaz č. k. 1 Rob 2833/97-21, ktorým uložil žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu a trovy konania alebo podať odpor. Dňa 26. 2. 1998 podali proti platobnému rozkazu odpor žalovaní v 1. aj v 2. rade.

Po podaní odporu súd v konaní vykonal dňa 8. 4. 1998 štandardné úkony, súvisiace s podaním odporu a to doručenie odporu na vyjadrenie žalobcovi a doručenie výzvy na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor. Navyše, keďže doručovacia pošta súdu nevrátila doručenkú, ktorá je dokladom o doručení platobného rozkazu žalovanému v 2. rade a doručenka s dátumom prevzatia zásielky je potrebná na posúdenie včasnosti podania odporu, vykonával súd v období od 19. 5. 1998 do 26. 1. 1999 šetrenie na okolnosti doručenia platobného rozkazu žalovanému v 2. rade. Včasnosť podania odporu namietal vo svojom vyjadrení k odporu aj žalobca.

Dňa 29. 3. 1999 bola vec prevedená do registra Cb a zapísaná pod sp. zn. 36 Cb 354/99 do súdneho oddelenia Mgr. J. M. Dňa 5. 1. 2000 sudkyňa vydala pokyn na vymáhanie súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu, dňa 4. 5. 2000 bol pokyn stornovaný. Dňa 22. 8. 2000 súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 6. 11. 2000. Po vykonaní dokazovania súd pojednávanie odročil na neurčito a uložil žalovanému v 2. rade oznámiť adresu svedka, ktorého súd potreboval vo veci vypočuť a žalovanému v 1. rade uložil predložiť listinné dôkazy.

Opatrením predsedu súdu zo dňa 29. 12. 2000 bol spis presunutý do súdneho oddelenia JUDr. J. T. Dňa 13. 6. 2001 súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 11. 10. 2001. Z dôvodu neprítomnosti žalovaných a svedka bolo pojednávanie odročené na deň

10. 1. 2002. Z dôvodu opakovanej neprítomnosti žalovaných bolo pojednávanie odročené na 28. 3. 2002, toto pojednávanie bolo pre práceneschopnosť sudkyne preročené na deň 6. 6. 2002. Na návrh právneho zástupcu žalobcu bolo pojednávanie odročené za účelom predvolania ďalších svedkov a doplnenia dokazovania.

V súvislosti s presunom JUDr. T. na iný úsek rozhodovacej činnosti bol spis dňa 29. 1. 2003 pridelený JUDr. M. R. Dňa 3. 3. 2003 bolo vo veci nariadené pojednávanie na deň 7. 10. 2003.

Dňa 6. 10. 1999 podal sťažovateľ predsedovi Okresného súdu Košice II sťažnosť na prieťahy v konaní. Predseda okresného súdu listom zo dňa 18. 11. 1999 sp. zn. Spr. 2384/99 oznámil sťažovateľovi, že jeho sťažnosť nie je dôvodná a to s ohľadom na celkový počet nevybavených vecí v súdnom oddelení 36 Cb.

Dňa 24. 1. 2003 podal právny zástupca sťažovateľa predsedovi Okresného súdu Košice II ďalšiu sťažnosť na prieťahy v konaní, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 36 Cb 354/99. Predseda okresného súdu listom zo dňa 18. 2. 2003 sp. zn. Spr. 2314/03 oznámil sťažovateľovi, že jeho sťažnosť je dôvodná a v konaní došlo k prieťahom, ktoré sú v prevažnej miere objektívneho charakteru.

Sťažovateľ namieta porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ku ktorému malo dôjsť v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 36 Cb 354/99.

Predmetom konania je žaloba na zaplatenie ceny za objednané geodetické práce, pričom sa jedná o obchodný spor. Z doterajšieho priebehu konania vyplýva, že vec je zložitá na dokazovanie vzhľadom na absenciu písomnej zmluvy a nejasnosť právnych vzťahov medzi účastníkmi konania. Právne vec nemožno posúdiť ako zložitú.

Sťažovateľ svojim konaním dĺžku konania neovplyvnil.

Súd v konaní postupoval bez prieťahov v období od nápadu veci dňa 2. 12. 1997 po predvedenie veci do registra Cb dňa 29. 3. 1999. Súd v tomto období vykonával štandardné úkony a navyše vykonával šetrenie na posúdenie včasnosti podania odporu. Časový odstup medzi jednotlivými úkonmi súdu bol primeraný s prihliadnutím na skutočnosť, že v tom čase bolo v registri Rob priemerne okolo 1300 nevybavených vecí a túto agendu vybavovala jediná súdna tajomníčka.

V období od 29. 3. 1999 do 22. 8. 2000 súd vo veci vykonal iba jeden nemeritórny úkon a až dňa 22. 8. 2000 nariadil vo veci pojednávanie. Súd nevykonal žiaden úkon aj v obdobiach od 29. 12. 2000 do 13. 6. 2001 a od 6. 6. 2002 do 3. 3. 2003. Tieto prietahy boli zapríčinené predovšetkým objektívnymi okolnosťami a to vysokým počtom nevybavených vecí v súdnych oddeleniach sudcov, ktorí v tejto veci postupne konali, počet nevybavených vecí registra Cb v jednotlivých súdnych oddeleniach bol vyše 400.

S ohľadom na kritériá, ktoré ústavný súd zohľadňuje pri posúdení, či došlo k zbytočným prietahom v konaní odporca považuje sťažnosť sťažovateľa za čiastočne opodstatnenú a má za to, že k objektívnym prietahom v konaní došlo v obdobiach od 29. 3. 1999 do 22. 8. 2000, od 29. 12. 2000 do 13. 6. 2001 a od 6. 6. 2002 do 3. 3. 2003.“

Kedže obaja účastníci súhlasili s upustením od ústneho pojednávania, ústavný súd o sťažnosti sťažovateľa konal a rozhodol bez nariadenia jeho pojednávania.

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (II. ÚS 61/98), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným... rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná“ (II. ÚS 26/95). K vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza až „právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (I. ÚS 10/98).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 74/97, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri

základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria súd považuje aj povahu prejednávanej veci.

Preskúmaním doterajšieho konania pred Okresným súdom Košice II ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti a dospel k nasledovným záverom:

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd z predloženého súdneho spisu Okresného súdu Košice II zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 354/99 ide o obchodný spor medzi sťažovateľom a dvoma odporcami o úhradu za vykonané geodetické práce. Samotný predmet sporu nie je komplikovaný, keďže v konaní o ňom bolo možné rozhodnúť platobným rozkazom, čo sa v danom prípade aj stalo (platobný rozkaz sp. zn. 1 Rob 2833/97 z 28. januára 1998). Vec nie je zložitá ani po právnej stránke, hoci jej faktickú zložitosť nemožno vylúčiť vzhľadom na vzťahy medzi žalovanými v prvom a druhom rade, ako aj na preukázanie právneho dôvodu (titulu) plnenia z ich strany. Jej miera však neprekračuje rozsah a nedosahuje intenzitu, ktorá by sa bola významným spôsobom podieľala na doterajšej dobe konania.

Ústavný súd tak z predloženého súdneho spisu zistil, že v konaní pred Okresným súdom Košice II vedenom pod sp. zn. 36 Cb 354/99 ide o vec, ktorá nie je ani právne a ani fakticky mimoriadne zložitá, v dôsledku čoho by ju pri sústredenom postupe súdu bolo možné rozhodnúť v rozumnej dobe a za plného rešpektovania základných práv účastníkov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. To, že vec nie je právne zložitá, ostatne uznal aj predseda Okresného súdu Košice II vo svojom písomnom vyjadrení k prijatej sťažnosti, hoci nevyhlásil jej zložitosť „na dokazovanie“.

2. Ďalším kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietahov v konaní sp. zn. 36 Cb 354/99, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd hodnotil jeho postup ako aktívny a súčinnosť, keďže sa buď osobne, alebo aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu zúčastňoval nariadených pojednávaní (6. novembra 2000, 11. októbra 2001, 6. marca 2002) a sťažnosťami na

prieťahy v konaní zo 6. októbra 1999 a 24. januára 2003 sa domáhal urýchlenia konania. Jeho postup preto výrazne neprispel k doterajšej dobe konania pred Okresným súdom Košice II a túto skutočnosť uznal aj predseda súdu vo svojom písomnom vyjadrení k prijatej sťažnosti sťažovateľa.

3. Tretím kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným prieťahom v označenom súdnom konaní, bol postup samotného Okresného súdu Košice II vo veci sp. zn. 36 Cb 354/99. Ústavný súd rozdelil doterajšiu dobu jeho konania na dve etapy, a to na etapu, v ktorej bolo o žalobe sťažovateľa rozhodnuté platobným rozkazom, proti ktorému podali odpor žalovaní (od 2. decembra 1997 do 23. marca 1999), a etapu od 23. marca 1999 (keď bola vec prevedená do registra Cb pod sp. zn. 36 Cb 354/99) do súčasného obdobia. Z predloženého súdneho spisu, ako aj z analýzy postupu súdu v konaní o žalobe sťažovateľa v prvej etape konania ústavný súd zistil, že tento v nej konal v podstate plynulo, keďže platobný rozkaz vydal 28. januára 1998 a po podaní odporov Okresný súd Košice II bez zbytočného odkladu uskutočňoval nevyhnutné procesné úkony spojené s ich podaním (zaplatenie súdneho poplatku, vyjadrenie sa sťažovateľa k podaným odporom). Iná situácia však nastala v etape od 23. marca 1999 do súčasného obdobia, v ktorej ústavný súd zistil viacero období, ktoré možno charakterizovať ako zbytočné prieťahy. Dĺžku ich trvania ovplyvnila nedostatočná príprava pojednávaní, značné časové obdobia medzi nimi, ako aj skutočnosť, že vo veci konali viacerí sudcovia, čo sú ale všetko skutočnosti, ktoré nemôžu ísť na ťarchu účastníkovi konania. Po posúdení vyžiadaného súdneho spisu ústavný súd dospel k rovnakému záveru ohľadom intervalov a celkovej doby zbytočných prieťahov ako Okresný súd Košice II, ktorý vo svojom písomnom vyjadrení uznal, že k prieťahom došlo v období od 29. marca 1999 do 22. augusta 2000, od 29. novembra 2000 do 13. júna 2001 a od 6. marca 2002 do 3. marca 2003, t. j. viac ako 31 mesiacov. Okresný súd Košice II dĺžku týchto prieťahov odôvodnil „objektívnymi“ okolnosťami, a to „vysokým počtom nevybavených vecí v súdnych oddeleniach sudcov, ktorí v tejto veci postupne konali, počet nevybavených vecí registra Cb v jednotlivých súdnych oddeleniach“. Ústavný súd preto uvádza, že tieto skutočnosti nemôžu ísť na vrub sťažovateľa a dobu konania nimi spôsobenú je preto treba posúdiť ako zbytočné prieťahy v súdnom konaní. Berúc do úvahy povahu a zložitosť vecí, ktorá je predmetom konania pred Okresným súdom Košice II, správanie

účastníka konania, ako aj postup Okresného súdu Košice II ústavný súd rozhodol, že v konaní sp. zn. 36 Cb 354/99 došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva jeho účastníka, s'ťažovateľa pred ústavným súdom, podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

1. Ústavný súd v súlade so svojim rozhodnutím o porušení základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde prikázal Okresnému súdu Košice II, aby vo veci sp. zn. 36 Cb 354/99 konal bez zbytočných priet'ahov.

2. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy: „Ústavný súd môže svojim rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.“

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“. Z ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde vyplýva, že primerané finančné zadosťučinenie má povahu náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

S'ťažovateľ požadoval priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 60 000,-- Sk, pričom pri jeho odôvodnení argumentoval tým, že: „Vzhľadom na priet'ahy v konaní sa s'ťažovateľ dostal do nepriaznivej finančnej situácie..., čo malo za dôsledok stratu časti...“

obchodných partnerov. Všetky tieto problémy vyústili do druhej platobnej neschopnosti sťažovateľa a spôsobili mu problémy v podnikaní a rodine.“

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie aj prípadná náhrada škody.

Hoci ústavný súd prikázal Okresnému súdu Košice II, aby v označenom súdnom konaní konal bez zbytočných prietáhov, vychádzal z názoru, že porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nemožno účinne odstrániť len uplatnením tejto jeho právomoci.

Vzhľadom na celkovú dobu konania Okresného súdu Košice II v konaní sp. zn. 36 Cb 354/99, berúc do úvahy, že sťažovateľ sa o predĺženie tejto doby zásadne nepričinil, a zohľadňujúc konkrétne okolnosti a povahu prípadu vrátane pozície sťažovateľa sprevádzanej pocitom neistoty, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti ústavný súd považoval priznanie sumy 30 000,-- Sk za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

3. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania, ktoré vznikli právnomu zástupcovi sťažovateľa advokátovi JUDr. J. Č., ktoré vyčíslil sumou 8 800,-- Sk (§ 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), pričom vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2002, ktorá bola 12 811,-- Sk. Náhrada bola priznaná za dva úkony po 4 270,-- Sk a 130,-- Sk režijný paušál.

Trovy konania je Okresný súd Košice II povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2003